

den højtærede Formand tillod, at Foredraget blev holdt nu. Der har vel sagtens været Grunde, vægtige Grunde, som have medført, at det blev holdt nu og ikke den Gang, og sent er jo bedre end aldrig.

Formanden: Jeg opfattede de Udtalelser, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds fremsatte, saaledes, at den politiske Situation for ham var afgørende ogsaa for hans Stilling til det foreliggende Forslag.

Alfred Christensen: Saaledes opfatter jeg det ogsaa nu, selvfølgelig. Jeg skal derfor ikke komme langt ind paa denne Del af det ærede Medlems Foredrag. Min Opfattelse er ganske den samme som det ærede Medlems. Denne Situation har selvfølgelig i høj Grad Betydning for den politiske Situation. Men det glæder mig saa ganske overordentlig at høre det nys afsluttede Foredrag, fordi det ærede Medlem talte om det smukkeste Syn, han i sit lange politiske Liv havde set. Alt, hvad der er skønt og godt og stort, det er noget, der har min Interesse, og jeg lyttede dobbelt. Det skønneste Syn, det ærede Medlem har haft, det var Forholdene her paa Rigsdagen efter Valget i 1892, da man smeltede sammen i en Moderations-Sammensmeltning trods alle de Løfter, man havde afgivet paa Valgdagen. Vel, vil jeg sige til det ærede Medlem, er det det skønneste, det ærede Medlem har set, saa har De heller ikke set meget smukt og ikke meget af den Slags, som jeg bryder mig om at kalde for kønt. Men Smag og Behag ere forskellige, og det sete afhænger af de Øjne, der se. For mig var det et højst viderværdigt Syn. Men jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at hvis han ikke den Gang havde set det Syn, var jeg maaske aldrig kommen ind paa Rigsdagen. Man kan mene, at det vilde have været godt for Rigsdagen og daarligt for mig, man kan mene, at det var godt for mig og daarligt for Rigsdagen; det kan ogsaa ses fra forskellige Sider. Men Forholdene ere jo nu næsten ganske, som de vare den Gang. Det er noget, som jeg og mit Parti have hævdet fra Valgtribune til Valgtribune, at Forholdene nu og Forholdene den Gang ligne hinanden saa forfærdelig meget. Den Gang gik man ud fra gode demokratiske Standpunkter, og dem lod man sig vælge paa, men da man saa kom her ind, sveg man dem gennem en Moderations-Sammen-

smeltning. Nu er man igen bleven valgt paa gode demokratiske Standpunkter, og nu gælder det bare, hvornaar man tør gøre det, som jeg har en Mistanke om, at man har meget stor Lyst til at gøre. Denne Gang bliver det ikke en Moderations-Sammensmeltning, denne Gang bliver det den store konservative Sammensmeltning, som er bebudet under Finanslovens 1ste Behandling af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow), og som nu har faaet sit Segl fra det ærede Medlem for Frederiksborg. Naar det siges fra to saa forskellige Sider, fra Tingets yngste og fra Tingets ældste Medlem, maa der dog være noget om det. Jeg skulde hilse den Dag med Glæde ligesom de ærede Medlemmer, da en saadan konservativ Sammenslutning eller Sammensmeltning virkelig kom frem, saaledes at vi, der hylde de radikale Tendenser, vidste, hvor vore Modstandere vare, saaledes at vi, Befolkningen ud over, ikke blot her paa Ting, virkelig delte os efter vore Anskuelser og ikke efter Tillid til en eller anden, som man vilde haabe under en eller anden Situation ikke vilde snyde en eller anden Trediemand. Altsaa, jeg vil være glad, hvis det ærede Medlem har Lykke i sine Bestræbelser. Kom an med den konservative Samlingspolitik! Gør alt, hvad De kunne, for at knuse Radikalismen! Saa faa vi gode Kaar ligesom Landbruget har nu. Landbruget har klaret sig uden Beskyttelse, og vi skulle ogsaa nok klare os uden Beskyttelse. (*Nielsen-Grøn:* De har jo Socialisternes Beskyttelse!) Nej, vist ikke. Det ærede Medlem har slet ikke Ordet for Øjeblikket. Hvis det ærede Medlem har noget at indvende mod det ærede Medlem fra Frederiksborg, saa vend Bemærkningen derhen, jeg skal vende det døve Øre til saa længe, medens de to Herre ville veksle Bemærkninger.

Naar jeg har begæret Ordet, kunde jeg ikke vide i Forvejen, at jeg skulde tale efter en saa storpolitisk Tale, som nu er holdt. De Ord, jeg vil sige, ere nogle jævne dagligdags Ord, der angaa specielle Punkter paa Toldloven, men angaa dog Ting, som vi alle sammen gerne, om ikke ville høre Tale om, saa dog spise. Det er om Laksen, jeg vil sige nogle Ord. Naar jeg taler om Laks, er det, fordi jeg i det private Liv, i Forretningslivet, har stødt paa Positionen angaaende Laksen og har faaet det Indtryk, at der paa dette Punkt findes nogle Urimeligheder. Folk, der sammen med mig have været i Randers